

IV.

О, скоро намъ ще се протегне
 Могуща, силна, братска, дланъ.
 И кръвъ поганска пакъ ще текне,
 И пакъ ще гръмне старъ Балканъ!
 Че Царътъ волята си ясно
 Яви въ свещената Москвѣ,
 И прѣзъ уста му едногласно
 Русия цѣла хортувѣ:
 „Рѣшилъ съмъ, каже, да избавѣ
 „Отъ робство братята ни днесъ —
 „Това дългътъ ми повѣлява,
 „Това го иска русска честь,
 „Щѣ гледамъ съ миренъ начинъ ази
 „Да стигнѣ тазъ свещенна цѣль,
 „Но не сполучѣ ли — тогази
 „Щѣ вдигна стариятъ орелъ.
 „Въ такъвъ случай се надѣѣ,
 „Че всѣкъ отъ васъ ще бѣде прѣвъ.
 „За тазъ великата идея
 „Да жертвува имотъ и кръвъ!“
 И отъ далечната Камчатка,
 Дори до финанскитѣ моря,
 Една свѣткавица засвятка,
 Единъ разчу се викъ: Урра!

V.

О! Здравствуй ти, Русио мощна!
 Свѣта трепна отъ твоя гласъ!
 Скокни, царице полунощна
 Зовемъ те ний, ела къмъ насъ!
 България сега те вика!
 Часътъ настана: твой завѣтъ
 И твойта мисия велика
 Да ги изпълнишъ въ тоя свѣтъ!

За туй си ти прочута, славна,
 И друга нѣмашъ съ тебе равна;
 За туй обемашъ полусвѣтъ —
 Царствѣ, народи, океани.